

Sag anlagt den 27. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien**(Sag C-145/14)**

(2014/C 159/25)

*Processprog: bulgarsk***Parter***Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved S. Petrova og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Republikken Bulgarien**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽¹⁾, idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de i landet bestående deponeringsanlæg kun fortsætter driften efter den 16. juli 2009, hvis de overholder kravene i direktivet.
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I besvarelsenerne af den begrundede udtalelse (de sidste besvarelsener er dateret den 16. juli 2013 og den 10. februar 2014) indrømmede de bulgarske statslige myndigheder, at der i Republikken Bulgarien indtil dato var over 100 deponeringsanlæg i drift, som ikke var blevet tilpasset kravene efter artikel 14 i direktiv 1999/31/EF.

Henset hertil er det efter Kommissionens opfattelse nødvendigt at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol, således at denne kan fastslå, at Republikken Bulgarien har tilsidesat denne forskrift.

⁽¹⁾ EFT L 182, s. 1.

Sag anlagt den 31. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Letland**(Sag C-151/14)**

(2014/C 159/26)

*Processprog: lettisk***Parter***Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved I. Rubene og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Republikken Letland**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at notarembedet, således som dette for nuværende er reguleret i den lettiske retsorden, ikke kan anses for at udgøre en udøvelse af offentlig myndighed i en medlemsstat som omhandlet i undtagelsen i artikel 51, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og følgelig erklæres Republikken Letlands retsregler, idet disse kræver lettisk nationalitet for at kunne udnævnes til notar, at udgøre forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, hvilket er forbudt i henhold til traktatens artikel 49.
- Det fastslås, at Republikken Letland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 49 ved at betinge udnævnelsen til notar af, at den pågældende har lettisk nationalitet.
- Republikken Letland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at kravet om lettisk nationalitet for at få adgang til hvervet som notar udgør forskelsbehandling og udgør en uforholdsmæssig begrænsning af den frie etableringsret. Dermed har Republikken Letland ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen har gjort gældende, at eftersom udøvelsen af notarvirksomhed ifølge Republikken Letlands retsregler ikke vedrører udøvelse af offentlig myndighed, kan kravet om nationalitet for at kunne få adgang til hvervet som notar derfor ikke begrundes i den undtagelse, der er fastsat i artikel 51 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Appel iværksat den 2. april 2014 af SKW Stahl-Metallurgie Holding AG og SKW Stahl-Metallurgie GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 23. januar 2014 i sag T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG og SKW Stahl-Metallurgie GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG og SKW Stahl-Metallurgie GmbH, (ved Rechtsanwältin Dr. A. Birnstiel og Dr. S. Janka)

De andre parter i appellsagen: Gigaset AG og Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed, for så vidt som den ikke giver appellanterne medhold i deres påstande, og appellanterne gives fuldt ud medhold i de for første instans nedlagte påstande.
- Subsidiært ophæves den appellerede dom delvis.
- Mere subsidiært nedsættes de bøder, som appellanterne er blevet pålagt i artikel 2, litra f) og g), i Europa-Kommissionens beslutning af 22. juli 2009, efter billighed.
- Endnu mere subsidiært ophæves den appellerede dom, og sagen hjemvises til Retten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, for så vidt angår de ovennævnte påstande.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har i det væsentlige fremsat følgende anbringender:

1. Rettens dom er behæftet med en retlig fejl og bør ophæves, idet den ikke tager hensyn til den omstændighed, at Kommissionen i proceduren vedrørende bøderne har tilsidesat appellanternes væsentlige proceduremæssige rettigheder såsom retten til at blive hørt. Retten har ved at opretholde Kommissionens vurdering også tilsidesat proportionalitetsprincippet og forbuddet mod en bevisvurdering på forhånd.
2. Retten har desuden ikke taget hensyn til, at Kommissionen med sin beslutning og de bøder, som blev fastsat i flere fælles hæftelsesordninger, har anvendt artikel 101 TEUF ukorrekt og har tilsidesat sin begrundelsespligt som omhandlet i artikel 296 TEUF, hvorfor også Retten har truffet en retligt ukorrekt afgørelse ved anvendelsen af begrebet økonomisk enhed og med hensyn til rækkevidden af den lovbestede begrundelsespligt.
3. Retten har med sin dom tilsidesat princippet om, at sanktioner skal være klart fastsatte, og princippet om individuelle straffe og sanktioner, idet den har opretholdt Kommissionens beslutning.